

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Ἡ διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος
Διακηρύττει.

Εἰς τὴν δεινὴν περίστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ τύχη τοῦ πολέμου ἔφερε τὴν πατρίδα, τὸ σημαντικώτερον καὶ περισπουδαστότερον ἀντικείμενον εἶναι, ἡ διαφύλαξις τοῦ φρουρίου τῶν Ἀθηνῶν, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος. Τοῦτο εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας. Ἐὰν τὸ πολῦτιμον τοῦτο φρούριον ἀλωθῇ παρὰ τῶν ἐχθρῶν, ὃ μὴ γένοιτο! τοῦτο δύναται νὰ φέρῃ τὸν ὅλεθρον ὅλης τῆς πατρίδος.

Ἡ ἐξ ὕψους δύναμις, ἥτις πάντοτε ἐπέδλεψε μὲ ἱλαρὸν ὄμμα εἰς τὸν δικαιοτάτον τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνα, εὐδόκησε καὶ αὖθις νὰ θριαμβεύσῃ τὰ ὅπλα μας. Οἱ ἀνδρεῖοι στρατιῶται μας ἐμψυχώμενοι ἄνωθεν, μάχονται ἤδη ἕξ μῆνας μὲ ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμόν, καὶ ἀπαρδειγμάτιστον σταθερότητα, καὶ καταφρονούντες καὶ αὐτὰ τὰ δυσκαταφρόνητα, τὴν πείναν, τὴν γύμνωσιν, καὶ τὸ ψύχος, καταπολεμοῦσι τὸν ἐχθρὸν τῆς πίστεως, καὶ τῆς πατρίδος, καὶ ἤδη ἔστησαν ἀθανασίας τροπαια εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα. Ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τοῦ θείου ἔρωτα τῆς ἐλευθερίας, ὥρμησαν ἐσχάτως εἰς τὸ πλῆθος κατὰ τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἤδη ὁ ὑπερήφανος πολιορκητὴς τῶν Ἀθηνῶν εὐρίσκεται πολιορκημένος, καὶ μετ' αὐτὴν τὴν θείαν ἀντίληψιν ἐντὸς ὀλίγου ἀντὶ νὰ κυριεύσῃ τὸ πολῦτιμον φρούριον τῶν Ἀθηνῶν, θέλει εὐρεθῇ εἰς τὸν μεγαλῆτερον κίνδυνον.

Ἡ Διοίκησις ἀπ' ἀρχῆς ἀφωσιωμένη κατὰ τὸ ἱερὸν αὐτῆς χρέος ἐξαιρέτως εἰς τὰ πράγματα τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, μ' ὅλην τὴν μεγάλην ἐνδειαν, καὶ μὲ ὅλας τὰς φρικτὰς ἀντενεργείας τῆς ῥαδιοργάνου καὶ σπουδαρχίας, ἔπραξεν ὅ,τι ἐδυνήθη, καὶ διεφύλαξε μέχρι τοῦδε τὸ φρούριον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὰ στρατόπεδα τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ μὲ ἄκραν θλίψιν βλέπει, ὅτι, κατὰ δυστυχίαν, αἱ κατάστασι αὗται ἀντενεργεῖται ἀπὸ ἡμέραν ἕως ἡμέραν

ἐπὶ μᾶλλον πολλαπλασιάζονται, καὶ ἤδη πλέον ἐκορυφώθησαν. Ὡστε ἐπαπειλοῦν ἐν μέσῳ τῶν χρηστῶν ἐλπιῶν, φεῦ! τὴν τελείαν διάλυσιν τῶν στρατοπέδων, καὶ ἐκ τούτου — — — τὸν ὅλεθρον τῆς πατρίδος.

Ταῦτα κατὰ χρέος κοινοποιῶσα ἡ Διοίκησις, ἐκείνους μὲν, ὅσοι εἰλικρινῶς ἐπιθυμοῦν τὴν διάσωσιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, προσκαλεῖ νὰ συνδράμουν, ὅπως δύνανται, διὰ νὰ καταστρέψωμεν, καὶ ἀποδιώξωμεν ἐκεῖθεν ὅσον τάχος τὸν ὑπερήφανον ἐχθρὸν. τοὺς δὲ ἄλλους προτρέπει πατρικῶς νὰ φέρουν καὶ εἰς τὴν μνήμην των τὴν ὅλωσιν ἐκείνην τοῦ κλεινοῦ Μεσολογγίου, καὶ νὰ παύσουν τοῦλάχιστον πρὸς καιρὸν τὰς ἀντενεργείας, διὰ νὰ μὴ πῶσωμεν, ὃ μὴ γένοιτο! εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 28 Ἰανουαρίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος

Ἀνδρέας Ζαήμης.

Δ. Τζαμαδός.

Π. Μαυρομιχάλης.

Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου.

Ἄ. Μοναρχίδης.

Κ. Ζῶτος.

Ἰωάννης Βλάχος.

Παναγ. Δ. Δημητρακόπουλος.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

(Τ. Σ.)

Γ. Γλαράκης.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Ὁ Πειραιεὺς κατέχεται παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Τὸ ἀναγείλαμεν εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν, καὶ τὸ ἀναγγέλλομεν ἤδη πλατύτερον.

Τὴν κθ' μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἡ θαλασσινὴ καὶ ἡ τῆς ξηρᾶς δύναμις, ἀποφασισμένη εἰς κυρίεισιν τοῦ Πειραιῶς, ἐκίνησεν. Ἡ θαλασσινὴ δύναμις συνίστατο ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀτμοκινήτου, τῆς Καρτερίας, διοικουμένου παρὰ τοῦ ἀκαμάτου Κ. Ἀστιγγῆ, ἀπὸ δύο πολεμικῶν βρεϊκίων Ἑσπριανῶν, διοικουμένων τοῦ μὲν παρὰ τοῦ Κ. Δημητρίου Παπα Νικολῆ, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ Κ. Γιαννιζῆ, ἀφ' ἐνὸς ἑτέρου βρεϊκίου τοῦ

συνταγματάρχου Κ. Γέρδωνος, καὶ ἀπὸ ἄλλων μικρῶν πλοιαρίων χρησίμων εἰς μετακόμισιν. Ὅλα ἦσαν ὑπὸ τὴν κυδέρησιν τοῦ κιβερνήτου τῆς Καρτερίας. Ἡ δὲ τῆς ξηρᾶς δύναμις συνίστατο ἀπὸ τοῦ λοιποῦ μέρους τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος, συμποσσομένου εἰς πεντακοσίους καὶ εἰς εἴκοσι περίπου φιλέλληνας, διαταγόμενου παρὰ τοῦ ταγματάρχου Κυρίου Χ. Ἰγγλέζη, ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Μακρυγιάννη ὁμοῦ καὶ ἄλλων ὀπλαρχηγῶν Ἀθηναίων, συμποσσομένων εἰς πεντακοσίους πενήκοντα, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἰ. Νοταρᾶν σώματος, συμποσσομένου εἰς χιλίους καὶ ἑκατόν. Ἐκτὸς τούτων συνεκστράτευσαν καὶ πενήκοντα ἀνδρεῖς Ψαριανοὶ ὑπὸ τὸν ἀριστον Θεόδωρον Ματῖν, κατατεταγμένοι Δεληματικῶς εἰς τὰ πυροβολικά. Ὅλα τα σώματα ταῦτα εἶναι ὑπὸ τὴν ἀμεσον ὁδηγίαν τοῦ φιλέλληνος συνταγματάρχου Κ. Θ. Γέρδωνος.

Ἀφ' οὗ τὰ πάντα διετάχθησαν, ὡς ἔπρεπε, παρὰ τοῦ ἀρχηγῶ καὶ τῶν δύο δυνάμεων Κ. Γέρδωνος, ἐνεργήθησαν ἐν τῷ ἅμα. Ἡ ἐμβασίς τῶν στρατευμάτων ἄρχισε κατὰ τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς ἡμέρας, καὶ ἐτελείωσε κατὰ τὴν πρώτην τῆς νυκτός, καὶ κατὰ τὴν τετάρτην ὥραν ἀπῆραν τὰ πολεμικὰ πλοῖα, προηγούμενου τοῦ ἀτμοκινήτου, καὶ παρακολουθούντων τῶν ἄλλων πλοιαρίων, καὶ μετὰ τεσσάρων ὥρῶν πλοῦν ἔφθασαν εἰς τὸ Πασσᾶ Λιμάνι (Φαληρέα), ὅπου ἐμελλεῖ νὰ γενῇ ἡ ἀπόδασις. Ἡ ἀπόδασις ἄρχισε κατὰ τὴν ὀγδόην ὥραν τῆς νυκτός, καὶ διήρκεσε μίαν ὥραν εἰς τὸν λεγόμενον Γωνίαν τόπον. Ἡ ἐπὶ τοῦ λόφου Καστέλλα λεγομένου Τουρκικῆ φυλακῆ ἐτουφέκισε τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν ἀλλ' εἰς ἀλαλαγμὸς τοῦ στρατεύματος κατετρόμασε τοὺς ἐχθροὺς, καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, καὶ εἰς τὸ τελώνιον.

Ἀμα ἀποσάντα τὰ στρατεύματα ἄρχισαν νὰ ὀχυρόνυνται. Εἰς χάραξ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκρας τῆς Καστέλλας ἕως εἰς τὴν ἄλλην σχηματίζει τὰ Ἑλληνικὰ χαρακώματα. Ἐννέα κανόνια, δεμένα εἰς προμαχώνας κατεσκευασμένους κατὰ τῆς ὀχυροποιητικῆς τοὺς κανόνας, συνιστῶσι τὸ φρούριον τοῦ Πειραιῶς. Εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν ἐκτὸς τῶν πυροβολιστῶν καὶ τῶν Ψαριανῶν ἐδιωρίσθη καὶ ὅλον τὸ τακτικὸν σῶμα.

Ἀφ' οὗ δὲ ἐγένετο ἡμέρα ἐμδῆκε τὰ ἀτμοκίνητα εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἀμέσως ἄρχισε νὰ κανονοδολῇ τὸ μοναστήριον, καὶ τὸ ἔφερεν εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ἐδύναντο οἱ ἡμέτεροι καὶ ἐξ ἐφόδου νὰ τὸ κυριεύσωσιν. Ἐπίασαν καὶ τὴν πλησίον τοῦ μοναστηρίου κειμένην μελισσόμανδραν, καὶ ὀγλήγορα μανθάνομεν τὴν κυρίευσιν αὐτοῦ.

Ὅλα τὰ στρατεύματα εἶναι ἐνθουσιασμένα, καὶ ὁ ἀρχηγός ταν εἶναι κατὰ πάντα εὐχαριστημένος.

Κατὰ τὴν 21 τοῦ μηνὸς περὶ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς νυκτός ἐκινήθησαν ἐξ Ἐλευσίνος τὰ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Βάσσιον Μαυροδουνιώτην, τὸν ἀντιστράτηγον Π. Νοταρᾶν καὶ τὸν συνταγματάρχην Δ. Μπούρμπαχην στρατεύματα, καὶ μετὰ τεσσάρων ὥρῶν ὁδοιπορίαν ἔφθασαν εἰς Χασίαν, χωρίον τῆς Ἀττικῆς ὀχυρόν. Περὶ τὴν αὐγὴν ἐκινήθησαν ἐκείθεν οἱ περισσότεροι πρὸς τὸ Μενίδιον, καὶ περὶ τὴν πρώτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἐπλησίασαν ὀλίγοι τινες εἰς τὸ χωρίον· οἱ δὲ λοιποὶ ἔμενον κρυμμένοι. Οἱ ἐν Μενιδίῳ ἐχθροὶ ἰδόντες τοὺς ὀλίγους ἐκείνους, ἐξῆλθον παρειαυθὺς πεζοὶ καὶ ἵππεις, καὶ ἄρχισαν νὰ τοὺς διάκωσιν. Οἱ ἡμέτεροι, προσποιούμενοι φυγὴν, ἔφερον τοὺς ἐχθροὺς, ὅπου ἦσαν καὶ οἱ ἄλλοι κρυμμένοι. Τότε ὁρμήσαντες ὅλοι κατὰ τῶν ἐχθρῶν συνεκρότησαν μάχην εἰς τὸ πεδῖον. Οἱ ἐχθροὶ μὴ δυνήεντες νὰ ἀντισταθῶσιν, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, καὶ ἐκλείσθησαν εἰς τὸ Μενίδιον, καὶ οἱ Ἕλληνες διώκοντες ὥρμησαν εἰς τὸ χωρίον καὶ ἐκυρίευσαν ἱκανὰς οἰκίας. Μετ' ὀλίγον ἔφθασεν ἐκεῖ καὶ αὐτὸς ὁ Κιουταχῆς μετὰ 200 ἱππέων· ἀλλ' οὐδ' αὐτὸς ἐδυνήθη νὰ ἀντισταθῇ ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν γενναϊότητα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἔφυγεν ἀπρακτος. Οἱ Ἕλληνες περὶ τὴν ἑσπέραν ἀπεχώρησαν εἰς τὰ ὀχυρώματα τῶν, καὶ δὲν ἐπρόσμενον ἄλλο εἰμὴ τὸ κατὰ τὸν Πειραιᾶ κίνημα. Ἀλλ' ὅ,τι ἐπρόσμενον ἐγένετο, θεοῦ συνεφαπτομένου, καὶ ἀμέσως ἐκινήθησαν καὶ αὐτοὶ ἀλλὰ τὸ κίνημα ἐγένετο τολμηρὸν, καὶ ἀπέτυχεν. Ὅθεν ἠναγκάσθησαν οἱ ἡμέτεροι νὰ ἀποχωρήσωσιν εἰς Ἐλευσίνα.

Εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ἀμιλήσαμεν εἰς πλάτος περὶ τοῦ εἰς Δίστομον κινήματος τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τοῦ κατ' αὐτοῦ νέου θριάμβου τῶν ἡμετέρων. Εἴπαμεν προσέτι ὅτι ἐμάθομεν, ὅτι ἔφθασεν εἰς Δίστομον καὶ αὐτὸς ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης. Τοῦτο ἦτον ἀληθές. Περὶ τῆς αὐτῆς μάχης ἀναφέρει καὶ ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς ὡς ἀκολουθῶσι:

Πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφ' οὗ ἐνεδυναμώσαμεν τὰς θέσεις τῆς ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς Ἑλλάδος μεθ' ἱκανῶν στρατευμάτων, ὡς εἰς τὴν προλαβοῦσαν ἀναφορὰν ἀπὸ 12 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἀνεφέραμεν, ἀνεχώρησαν τὰ Σουλιωτικὰ σώματα τοῦ Γ. Τζαβέλα, Διαμάντη Ζέρδα, Λάμπρου Βεῖκου καὶ λοιπῶν, διὰ νὰ ἐνωθῶσι πρὸς τὸν στρατηγὸν Γ. Δράκον εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Σαλώνων· ἡρεῖς δὲ ἐκστρατεύσαντες εἰς Βελίτζαν, ἐπειδὴ ἐμάθομεν, ὅτι εἰς Τουρκοχωρί ἦσαν πολλοὶ ἐχθροὶ ἐστρατοπεδευμένοι, ἦτοι ὁ Ὁμέρ-πασσας ὁ Καρυστινὸς, ὁ Ὀσμάν-πασσας Γκέκας καὶ λοιποὶ μπελίδες καὶ ἀγάδες, συμποσσομένοι εἰς 6 χιλιάδας· τρέχοντες ἐμάθομεν καθ' ὁδὸν, ὅτι οἱ ἐχθροὶ σηκωθέντες ἐκ Τουρκοχωρίου ἐκστράτευσαν εἰς Δαύλιαν. Τότε ἱππεταχόμενοι πλέον τὸν δρόμον, καὶ ὑπήγαμεν ὅσον τὸ γληγορώτερον εἰς Βελίτζαν,

ἐπληροφόρηθημεν ὅτι εἰ ἐχθροὶ ἐπολιόρκησαν τοὺς
λάττοντας τὴν Δέσιν τοῦ Διστόμου ἡμετέρους. Εἰς
Δέσιν αὐτὴν εἶχμεν τὸν Κ. Νικόλαον Βότσαριν,
Γεωργιάκη Μπαϊρακτάρη, Πάσχου Κατρίαν, Σταύρου
Γεωργιάκη, Γεωργιάκη, Νικόλου Κασσαρή, Γεωργιάκη Κί-
νον, Κίττον Δούκαν, Γεώργιον Κουτζονίκαν, Χρήστον
Κουτζονίκαν, Γιώτην Κοντακτῆν, Κ. Δημήτριν, Μπερ-
μπίλην τοῦ ἀρχηγοῦ Καραϊσκάκη, Λούτον Ῥίζου, Δού-
καν Φίλου, Βασίλειον Μπουσγῶν, Μήτρον Τριανταφύλ-
λου, Ἀντώνιον Περγαντῶν, Ἀντώνιον Στεφάνου, καὶ
ἄλλην Στεφάνου, οἵτινες μετὰ τῶν ὑπὸ αὐτοὺς γενναίων
στρατιωτῶν ἀντεστάθησαν ἡρωικῶς, καὶ μετὰ ἀσυγκρί-
του καστεριψυχίας ἐναντίον τοῦ πολυαριθμοῦ ἐχθροῦ διότι
οὗ εἰ ἐχθροὶ τοὺς ἐπολέμησαν μίαν ὁλόκληρον ἡ-
μέραν διὰ τοῦ ἀκαταπαύστου κανονισμοῦ καὶ του-
φεκισμοῦ, ἔκαμον τὴν ἐπαύριον, δεκάτην ἐνάτην τοῦ
μηνὸς πρὸ τῆς μεσημβρίας, καὶ γενικὴν ἐφοδον, διὰ νὰ
κυριεύσωσι τὸ χωρίον, καὶ ἐπομένως νὰ ἐναποκλείσω-
σι τοὺς ἡμετέρους εἰς τοὺς προκατεσκευασμένους τρεῖς
πύργους, καὶ μετ' εὐκολίας ἔπειτα διὰ τοῦ συνεχοῦς
κανονισμοῦ νὰ τοὺς κυριεύσωσι καὶ ἂν ἐτελεσφόρει
ὁ σκοπὸς τῶν ἐχθρῶν, ἐγένετο τότε κύριος καὶ τοῦ χωρίου
Διστόμου, καὶ τῆς Σκάλας, καὶ ἔμενον πλέον τὰ
στρατόπεδα εἰς τὴν στερεάν Ἑλλάδα ἀχορησίμευτα.
Τόσον ἀναγκαῖα εἶναι ἡ Δέσις τοῦ Διστόμου! Ἡ ἐ-
φοδος αὕτη τῶν ἐχθρῶν ἦτον μίαν τῶν ἀπαραδειγματί-
στων εἰς τοὺς ἡμετέρους πολέμους, τόσον τοῦ πεζικοῦ,
ὥσαν καὶ τοῦ ἱππικοῦ, οἵτινες τυφλοῖς ὄμματι, καὶ
φωνάζοντες τὸ, Μετ Μαχαμέτ, ὥρμησαν κατὰ τῶν
ἡμετέρων, μὴ δειλιάζοντες ὀλοτελῶς εἰς τὸν θάνατον
καὶ οὕτως, ὡς ἦσαν ἐνθουσιασμένοι, ἐμδῆκαν εἰς τὸ χω-
ρίον. Τότε λοιπὸν οἱ ἡμέτεροι ἀπεφάσισαν καὶ αὐτοὶ
ἐξ ἐναντίας τὸν θάνατόν των, καὶ ὡς λέοντες ὥρμη-
σαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἄλλους μὲν ἐφόβουν ἀ-
νηλεῶς, ἄλλους δὲ ἐπέτρυν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ
ἔτρεψαν τέλος τοὺς ἄλλους εἰς φυγὴν, καὶ διώκοντες
τοὺς ὡς λαγωοὺς πεφιδισμένους, τοὺς ἐκυνήγησαν ἕως
εἰς τὰ ὀχυρώματά των μετὰ μεγάλης κατασχύνης.
Κατὰ τὴν μάχην ταύτην ἐκ μὲν τῶν ἐχθρῶν ἐφονεύθη-
σαν ἕως 250, καὶ ἐπληρώθησαν ἕως τριακόσιοι καὶ
ἐπὶ κείναι· ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων ἐπληρώθησαν ὁ Κ. Νι-
κόλαος Βότσαρις, ὁ Ἀργύρης σημαφόρος τοῦ καπι-
τάνου Νάτη, ὁ Ἀντώνιος Στεφάνου, καὶ ὁ Σφυρῆς,
εἰς τοῦ Δούκα Φίλου, καὶ τρεῖς τοῦ Μπερμπίλη, καὶ
ἐφονεύθησαν δύο, ὁ εἰς τοῦ Μπερμπίλη, καὶ ὁ
ἑτερος τοῦ Ἀντωνίου Περγαντῶν.

Ὁ πεισματώδης αὐτὸς πόλεμος διήρκεσε δύο ὥρας
καὶ ἐν ᾧ ἀρχίζε νὰ παύῃ, ἰδοὺ ἔφθασεν εἰς βοή-
θειαν τῶν ἡμετέρων καὶ ὁ στρατηγὸς Γ. Δράκας, καὶ
μετ' αὐτὸν τὰ Σουλιωτικὰ σώματα. Ἀφίνοντες δὲ καὶ
ἡμεῖς εἰς Βελίτζαν ὅλον τὸ ἱππικόν, τοὺς ἀχρηστους
καὶ ἱκανὴν φρουράν, ἐκινήσαμεν περὶ τὴν ἐσπέραν,
καὶ διὰ νυκτὸς ἐπεράσαμεν ἀπὸ Δαυλίας, σκοπεύον-
τες νὰ ἐπιπύσωμεν εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ ἐχθροῦ. Τὴν
στερεάν ταύτην ἀπόφατιν ἀνηγγείλαμεν δι' ἀπεσταλ-

μένον ἐπιτήδεον καὶ πρὸς τοὺς ἐν Διστόμῳ ἀδελφοὺς·
ἀλλ' ὁ πεζοδρόμος φεθνηθεὶς δὲν ἔφερε πρὸς αὐτοὺς τὸ
γράμμα. Ὁ σκοπὸς ἡμῶν ἦτον νὰ κτυπήσωμεν τοὺς ἐχ-
θροὺς συγχρόνως. Ἡμεῖς μὴ ἀμφιβάλλοντες ὅτι ὁ
πεζοδρόμος δὲν εἰδοποίησε τοὺς ἀδελφοὺς, περὶ τὴν
ἐνάτην ὥραν τῆς νυκτὸς, 20 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς,
ἐφθάσαμεν ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν ἡμετέρων, καὶ
ἐτοιμασθέντες εἰς τὴν μάχην ὥρμησαμεν κατὰ τῶν ἐχ-
θρῶν, τοὺς ἐδιώξαμεν, καὶ διὰ τῶν σκηνῶν αὐτῶν ἐμ-
δῆκαμεν εἰς Δίστομον.

Σεβαστὴ Διοίκησις! Ἡ ἐσχάτη ἐλπίς τοῦ ὑπερ-
ρηφάνου Κιουταχῆ εἶναι τὸ στρατόπεδον τοῦτο, καὶ ὅταν
αὐτὸ ἀφανίσωμεν, τότε καὶ αὐτὸς ἀπελπίζεται. Διὰ
τοῦτο μετεκαλέσαμεν καὶ τὰ λοιπὰ στρατεύματα, διὰ
νὰ καταλάβωσι τὰς ἀναγκαίας Δέσεις ὥστε οἱ πολι-
ερκηταί μας νὰ μείνωσι πολιορκημένοι. Εἴθε ἡ βοήθεια
τοῦ Ὑψίστου, καὶ ἡ εὐχὴ τῆς σεβαστῆς Διοικήσεως
νὰ μᾶς ἐνισχύσωσιν εἰς τὸ νὰ ἐξολοθρεύσωμεν καὶ αὐ-
τοὺς, ὡς τὸν κεχαγιά-μπεην καὶ Μουστά-μπεην.

Μένομεν μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας

Ἐκ Διστόμου 1827 Ἰανουαρίου 22.

Ὁ εὐπειθὴς πατριώτης

Γ. Καραϊσκάκης.

Ἀπὸ γράμματος νεωτέρου τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Κα-
ραϊσκάκη μαθαίνομεν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς εὐρίσκεται πολιορ-
κούμενος, καὶ εἰς Δέσιν ὀλέθριον δι' αὐτὸν, καὶ ἂν
ἐν καιρῷ φθάσωσιν εἰς Δίστομον τὰ ἀναγκαῖα στρα-
τεύματα, ὁ ἐχθρὸς ἀπόλλυται ἐξάπαντος. Εἴθε!

Ὁ Κ. Δημήτριος Καραμέρος γράφει ἀπὸ 18 Ἰα-
νουαρίου ἐκ τοῦ Λάλα ὅτι κατὰ τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ
μηνὸς εὐρίσκετο εἰς τὰ παράλια τῆς Ἡλίδος διὰ τὴν
ὑποψίαν, ὅτι ἐν σῶμα ἐχθρικὸν ἐμελλε νὰ εἰσδάλῃ
ἐκεῖσε. Ἀλλ' ἐξαίφνης ἐν τραμπάκολον φερόμενον ὑπὸ
διαίου ἀνέμου ἔπεσεν εἰς τὴν ξηρὰν πρὸς τὸ μέρος
τῆς ἀλικῆς τοῦ Πύργου, ἔχον ἐν ἑαυτῷ εἰκοσιδύο
Τούρκους Μοθωναίους καὶ Κορωναίους, οἵτινες ἀπῆρχον-
το εἰς Πρέβεζαν παρὰ τοῦ ἱμπεραχίμη πεμπόμενοι, νὰ
στρατολογήσωσιν ἐκεῖ ὅσους στρατιώτας δυνηθῶσι, καὶ
νὰ τοὺς μετακομίσωσιν εἰς Μοθῆν, καὶ ἐπ' αὐτὸ
τοῦτο ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἱκανὴν ποσότητα χοι-
μάτων. Οἱ ἐκεῖ ἡμέτεροι ἔδραμον πρὸς τοὺς ναγαγή-
σαντας, καὶ οὗτοι ἀντεστάθησαν ὀλίγην ὥραν πολεμοῦν-
τες. Ὁρμήσαντες τότε κατ' αὐτῶν οἱ ἡμέτεροι ἐφό-
νευσαν δώδεκα ἐξ αὐτῶν, τοὺς δὲ ἄλλους δέκα συνέλα-
βον ζῶντας.

Οἱ αἰχμάλωτοι ὁμολόγησαν ὅτι ὁ ἱμπεραχίμης διε-
τάχθη παρὰ τοῦ σουλτάνου του νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς
Πελοποννήσου, καὶ ὅτι ἀπεκρίθη, ὅτι τότε δελεῖ

ἀναχωρήσει, ὅποτε διατάχῃ παρὰ τοῦ πατρὸς του, ὅστις καὶ τὸν ἔπεμψεν εἰς Πελοπόννησον· ὅτι μέλλει στείλῃ τροφὰς καὶ πολεμεφθόδια εἰς Τριπολιτζάν, καὶ νὰ ἀλλάξῃ τὴν ἐκεῖ φρουρὰν· αὐτὸς δὲ θέλει παραχειμάσει εἰς τὰ φρούρια, καὶ ἔπειτα θέλει κινήθῃ κατὰ τῆς Σπάρτης.»

Ἄν ὁ Ἰμπραχίμης διατάχῃ παρὰ τοῦ σουλτάνου νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἢ ὄχι, δὲν ᾔσχετο· ἀλλ' ὅτι, ἂν διατάσσεται τῶντι νὰ πράξῃ αὐτοῦ, ἤθελεν ἀποκριθῇ, ὡς λέγουσιν οἱ αἰχμάλωτοι, ἐπὶ τούτου σχεδὸν δὲν ἀμφισβάλλομεν. Σουλτάνος τοῦ Ἰμπραχίμη εἶναι ὁ Μεχμέτ-Ἀλῆς, καὶ εἰς αὐτοῦ ὄντων τὰς διαταγὰς ἴσως πείθεται· περὶ δὲ Μαχμούτῃ οὔτε ἐρωτᾷ· διότι οὔτε τὸν φοβεῖται· οὔτε πολεμεῖ ὑπὲρ τοῦ Μαχμούτῃ, ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτοῦ πρῶτον, καὶ δεύτερον ὑπὲρ τοῦ Μεχμέτ-Ἀλῆ· οὔτε κατὰ διαταγὴν κυρίως τοῦ Μαχμούτῃ ἐπέρασεν ὁ Ἰμπραχίμης εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ὁ Μαχμούτῃς γνωρίζει κάλλιστα καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τὰ φρονήματα· ἀλλὰ τί ἡμπορεῖ νὰ πράξῃ; ἂν ἐδύνατο, ἀπὸ πολλοῦ ἤθελεν ἐξώσει τὸν Μεχμέτ-Ἀλῆν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤθελε καταδιαιρέσει καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον εἰς μικρὰς σατραπίας. Ἀλλὰ μὴ δυνάμενος ὁ Μαχμούτῃς νὰ τελέσῃ καὶ εἰς τὴν Αἰγύπτου τὸ ἐξ ἀρχῆς σχεδὸν παραδεχθὲν σύστημα, ὑποφέρει καὶ τὸν ὑδριστὴν Μεχμέτ-Ἀλῆν, καὶ τὸν ὑδριστικώτερον Ἰμπραχίμην· ποιεῖ δηλ. τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν.

Ἡ Σπάρτη ἐταπείνωσε τὴν ἑπάρσιν τοῦ Ἰμπραχίμη, καὶ οὗτος, ἐνθυμούμενος τὴν καταφρόνησιν, μελετᾷ πάλιν νὰ κινήθῃ κατ' ἐκείνης· ἀλλὰ καὶ αὕτη, ἐνθυμουμένη τὴν δόξαν, εἶναι πάντοτε ἐτοίμη νὰ πράξῃ ὅ,τι καὶ ἄλλοτε ἔπραξεν.

Περὶ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρισκομένων Ἑπτανησίων, καὶ τοῦ ἐξ αὐτῶν συσταθέντος στρατιωτικοῦ σώματος ὡμιλήσαμεν καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα. Εἶναι γνωστὸν καὶ ὅτι ἐμδῆκαν καὶ Ἑπτανήσιοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἤδη μάχονται ὑπὲρ αὐτῆς ὑπὸ τὸν ἄξιον ἀρχηγὸν τοῦ Ἑπτανησίου σώματος ὅλου Δ. Εὐμορφόπουλου, καὶ ἄλλοι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Κυρίων Σπυρίδωνος Χαλικοπούλου καὶ Μενελάου Δρακοπούλου ἀγωνίζονται ἐξωθεν ὑπὲρ τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, ὅσοι εἰς Ναύπλιον διατρίβουσι, μαθαίνοντες ὅτι ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν εὐρίσκεται εἰς πολλὴν στενωχίαν παρὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ βουλόμενοι νὰ συντελέσωσι καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτῶν συμπατριωτῶν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῆς, ἀπεφάσισαν ὅλοι ὁμοθυμαδὸν νὰ τρέξωσιν εἰς τὸ ἐνδοξόν τοῦτο στάδιον, καὶ ν' ἀποθάνωσιν ὑπὸ τὰ ὅπλα ὑπὲρ τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ προπυργίου τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς σύστασιν καὶ

διατήρησιν τόσοῦ τοῦ ἐν ἀκρόπολει σώματος, καθὼς καὶ τοῦ ἐξωθεν ἀγωνιζομένου συνεισέφερον καὶ χρηματικῶς οἱ Ἑπτανήσιοι, καὶ οἱ πλείστοι αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῶντι, καὶ ἤδη πάλιν κατέβαλεν ἕκαστος αὐτῶν καὶ τὸ ὑπὲρ δύναμιν, διὰ νὰ εὐκολύνωσι καὶ ἐπιταχύνωσι καὶ τὴν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκστρατεῖαν των. Μεταξὺ τούτων εἶναι καὶ ὁ πατριώτης Ἰωάννης Γ. Πέτας, ἀρχηγὸς τοῦ Κεφαληνοζακυνθίου σώματος· ὅστις προδλέπων τὴν προσδοκωμένην ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν δύο σωμάτων, δηλ. τοῦ Ἑπτανησίου καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του, ὠφέλειαν, παραιτήθη παρὰ τὴν θέλησιν τῶν συμπατριωτῶν του ἀπὸ τῆς ἀρχηγίας, καὶ συγκατηριθμήθη εἰς τὸ ὅλον ἡνωμένον σῶμα τῶν Ἑπτανησίων ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης, καὶ διὰ τοῦ ἀξιεπαίνου παραδείγματός του παρέκίνησεν ὅλους· σχεδὸν τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του νὰ ἐνωθῶσι καὶ αὐτοί. Ὡστε ὅλοι οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι Ἑπτανήσιοι συνιστῶσι τώρα ἓν σῶμα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Δ. Εὐμορφόπουλου. Τὸ γενναῖον κίνημα τοῦ στρατηγοῦ Ἰ. Γ. Πέτα ἔφερε τὴν γενικὴν σχεδὸν τῶν Ἑπτανησίων ἑνωσιν. Εἶθε καὶ ἄλλοι ὁπλαρχηγοὶ νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τοῦ ἀνδρὸς τούτου!

Ὁ Κύριος Κ. Ἀξιώτης μετὰ τοῦ διαληφθέντος στρατηγοῦ Πέτα ἦλθον κατ' αὐτὰς εἰς Αἴγινα περὶ ὑποθέσεων αὐτοῦ τοῦ Ἑπτανησίου σώματος, καὶ μετέδρσαν πάλιν εἰς Ναύπλιον, καὶ ἐκεῖθεν ἐκκινούσιν ἀμέσως μετὰ τῶν ἐκεῖ Ἑπτανησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν. Ὁ Κ. Πέτας ὑποχρεώθη καὶ ἄκων νὰ δεχθῇ καὶ προσωρινῶς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐκτὸς τῆς ἀκροπόλεως σώματος.

Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀποσιωπηθῇ καὶ ὁ ζῆλος τοῦ Κ. Ἀξιώτου, ὅστις ἀόκνως καὶ ἀκαμάτως ἐκινήθη, καὶ κινεῖται πάντοτε ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ Ἑπτανησίου σώματος, καὶ ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων.